

lade sig gjøre og bør ikke lade sig gjøre — at stole paa den Angivelse, Vedkommende giver; det vilde være grumme let og rart, det tager sig meget godt ud, men lader sig ikke gennemføre. Sjældnt Hovedvægten i Udvalgets Indstilling er lagt paa Selvangivelse, har dog Udvalget ikke ladet Kontrollen aldeles ude af Syne. Den ærede Minister synes at lægge saa grumme lidt Vægt paa den Kontrol, der er stillet til hans Raadighed; han mener, den er meget løstbar, men det kan jeg paa ingen Maade indrømme. Det er ganske vist, at Selvangivelse er det Væsentligste, men Kontrollen er ikke aldeles uden Betydning. Det, som Udvalget har antydet i sin Betænkning, gaar ud paa, at, saa snart Bryggeren begynder at brygge, saa skal han, ligesom Brænderieieren skal indlevere sin Brænderiseddel, indlevere sin Bryggeriseddel. I denne Bryggeriseddel har han at angive: Jeg sætter saa og saa meget Naaproduct i Arbejde, og deraf venter jeg saa og saa meget Udbytte. Disse Bryggeriseddel blive da at opbevare for hvert enkelt Bryggeris Vedkommende, og naar Mæret er omme, saa vil altsaa Lødvæsenet have en Fortegnelse over, hvor mange Gange det vedkommende Bryggeri har brygget, samt en Fortegnelse over, hvor meget O det har ventet at faae. Det staa naturligtvis til Lødvæsenet at inkvirere, hver Gang en Seddel er indleveret, om der i Birteligheden er forbrugt det angivne Kvantum og ikke et større Kvantum, og naar man da, naar Mæret er omme, sammenholder det Kvantum O , som man har ventet at faae efter Bryggesedlerne, med det Kvantum O , som er solgt, saa vil der derved komme en Afstemning tilstede, som vil afgive en meget god Kontrol. Det er jo nemlig ligesom, at, da Lødvæsenet har Bryggerisedlerne og Afstemningerne fra alle de andre Bryggerier til sin Raadighed, saa vil det let kunne ses, om der er nogen betydelig Ufvigelse derfra. Det er jo ganske naturligt, mine Herrer, at dette ikke kan komme til at stemme paa en 4 à 5 pSt., thi der er jo saa meget Svind paa saa mange Steber i Produktionen, at det ikke kan komme til at stemme ganske nøiagtigt, men der ligger alligevel en Kontrol heri. Man maa huske paa, at, saaledes som Udvalget har tænkt sig det, — og det ligger ogsaa i den Bestemmelse, som er antydet — saa skal ikke alene Bryggerieieren, men tillige 2 à 3 Funktionærer medundertegne de maanedlige Angivelser over det solgte O , og det skal være vittterligt for dem, at, naar de gjøre sig skyldige i Defraudation, saa ere de samme Straf underkastede som Bryggerieieren selv. Jeg tvivler meget paa, at nogen Bryggerieier vil gjøre sig afhængig af sine Folk paa denne Maade, for at begaa en Ufvigelse, som dog under ingen Omstændigheder kan blive meget betydelig. Der maa jeg gjøre en lille Bemærkning, som jeg er opfordret til at fremsætte. Jeg har nemlig hørt

udtale fra enkelte Sider, at det var underligt, at Udvalget havde sagt, at Bryggerknekten skulde medunderskrive; man har taget Forargelse heraf, idet man har ment, at man derved vilde sætte Bryggerknektene som Kontrollører overfor Bryggerieieren. Dette har naturligvis aldrig været min og vistnok heller ikke nogen af de andre Udvalgsmedlemmers Mening med denne Påskus. Meningen har naturligvis kun været den, at Bryggerknektens Bøger skulde følge med Angivelsen, for at vise, hvad der er solgt. Jeg maa saaledes fastholde, at Kontrollen egentlig slet ikke er saa gal, som man har troet, og navnlig tror jeg ikke, at man maa reducere den saaledes in absurdum, som den høitærede Minister har gjort. — Kun een Ting maa jeg tillade mig at bemærke endnu, og det er, at med Hensyn til alle de andre større Fabrikationer, Sukkerfabrikationen og Brændevinsfabrikationen, har den høitærede Minister haadt den bestemte Formening, at Beskatningen skulde være en Udbyttebeskatning; kun her vil han have, at Naaproductet skal beskattes. Jeg kan ikke erkende, at dette paa nogen Maade er rigtigt. Jeg er egentlig kun meget modstræbende gaaet med til Brændevinsbeskatningsloven, fordi jeg ikke tror, at Maa-leren egentlig er rigtig og saaledes prøvet, at man tør anvende den; men jeg erkender det Rigtige i, at man saavidt muligt skal gaa over til Produkt- eller Udbyttebeskatningen. Derfor er det, at jeg er gaaet med dertil; men naar man gjør det paa de andre Omraader, hvor man i en Række af Aar har beskattet Naaproductet, saa bør man heller ikke her lægge en ny Skat paa Naaproductet, men følge den samme Vej og gaa til Udbyttebeskatningen. — Endnu være det mig blot tilladt at gjøre en enkelt Bemærkning. Jeg har ogsaa fra en enkelt Side her i Salen hørt, at man frygtede for, at det ved Dagsordenens Ordlyd skulde være tilfjaget at lægge Skat paa det Gammeltøl, som brygges paa Landet. Dette har naturligvis ikke været min Mening, og jeg tror ogsaa, at jeg paa hele Udvalgets Begne tør sige, at det ikke har været Tanken at lægge Skat paa den Slags O . Det O , som vi have tænkt os skulde beskattes, har kun været Salgsøl, medens det O , som brygges paa Landet, Gammeltøl og deslige, ikke skulde beskattes. Man har imidlertid ikke taget det saa nøie med Hensyn til Udtrykket, for ikke at blive mere vidtløftig, end man var nødt til. Jeg skal altsaa erklære, at for mit Vedkommende har det ikke været Tanken at beskaffe denne Slags O .

Ordføreren (Fallefen): Det, som Udvalgets Bestræbelser ere gaaede ud paa, er kun det, at faae den meget ærede Minister til atter at tage denne Sag under Overveielse. Den ærede Minister har jo nu været saa velvillig, naar Thinget iøvrigt maatte stemme for Dagsordenen, da at ville opfylde dette Udvalgets Ønske, og dermed er for mig denne Sag egentlig afsluttet. Derved